

сълзи и въ кръвъ. Ахъ! сега имамъ да отмъстявамъ за баща си и да избавямъ майка си! Ахъ вы сте моя леля? И азъ съмъ отъ Борджиева-та Фамилія! Ахъ полудѣвамъ! Слушайте Дона Люкреція Борджія: вы сте живѣли много, и сте ся покрыли съ толко грѣхове, щото трѣба да сте станали вече и на себе-си страшна и отврътителна. Вы, безъ съмненіе, нещете вече да живѣете. Като е тѣй трѣба да избавиѣ вече свѣтъ-тъ отъ тебе. Въ фамиліитѣ, като нашата гдѣ-то престѣпленіе-то е наследственно и отива отъ баща на сынъ както име-то, това злополучіе ся затваря често съ убійство кое-то е обикновенно домочадно убійство, послѣдно престѣпленіе кое-то умива всички-тъ други. Испанеолецътъ Мударра уби уйча си Родригъ де Лара защото не бѣше по-доленъ отъ васъ и всички го похвали, чувате ли, лельо? Стига толко. Прѣдайте душата си Богу, ако вѣрвате че има Богъ и душа.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Дженаро! Смили ся за тебе си! Ты си еще кеповиненъ! Не сгрѣшавай!

ДЖЕНАРО

Щѣ сгрѣшѣ ли? Умъ-тъ ми ся побърква! Дали щѣ сгрѣшѣ? Нѣ и азъ съмъ отъ Борджіи-тъ! За мене слѣпователно престѣпленіе-то не е нищо. На колѣна, ви казвамъ, лельо! на колѣна!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Казвашъ ли нанстина какво-то мыслишь, Дженаро! Тѣй ли награждавашъ любовь-та ми къмъ тебе?

ДЖЕНАРО

За каква любовь говоришь?